

РЕШЕНИЕ

№ 753

гр. София, 10.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12586** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Н. Ц. С. срещу Решение от 26.11.2020 г., по нахд №16724/2019г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НО, 19 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 42-0000774/03.07.2019 г., издадено от началника на Областния отдел „Автомобилна администрация“ - С. в Главна дирекция „Автомобилна инспекция“ на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с което на касатора са наложени две административни наказания глоба, всяко в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 18, т.3 и чл.18, т.5 от Наредба № 34 от 06.12.1999г. за таксиметров превоз на пътници.

Касаторът обжалва решението на районния съд като неправилно и незаконосъобразно. Счита, че същото е постановено при необосновани изводи. Твърди, че нарушението не е установено по несъмнен начин. Сочи, че в НП е посочен друг регистрационен номер на автомобила. Навежда доводи за неправива правна квалификация на вмененото нарушение. Моли съдът за отмяна на решението на СРС и на наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – Областен отдел „Автомобилна администрация“ С., не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

В производството пред СРС е установена следната фактическа обстановка: На 20.03.2019г. около 13.00ч в [населено място] касаторът е извършил с лек автомобил марка Ауди, модел А4, с рег. [рег.номер на МПС] , нерегламентиран таксиметров превоз на пътник по маршрут от мол „П.“ до летище С. срещу заплащане на сумата от 12 лева. Превозът е уговорен чрез мобилното приложение „М.“ . При извършена проверка от органи на МВР, ИААА и НАП на летище С. е установено, че касаторът не притежава удостоверение „водач на лек таксиметров автомобил“, валидно за територията на Столична община, и удостоверени е за психологическа годност. Съставен бил акт за установяване на административното нарушение (АУАН) по чл. 18, т.3 и т.5 от Наредба № 34 от 1999г. за таксиметров превоз на пътници. На базата на него е издадено обжалваното наказателно постановление. Описаната в АУАН обстановка се потвърждава от гласните доказателства, събрани в първоинстанционното производство.

При съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН – вмененото на касатора нарушение е достатъчно ясно индивидуализирано.

При пълно и вярно установена фактическа обстановка въззивният съд е направил погрешни правни изводи.

Таксиметровият превоз на пътници е вид обществен превоз по смисъла на §1, т.1 от Закона за автомобилните превози: "Обществен превоз" е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане и икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство. Той се регламентира от ЗАП и подзаконовите нормативни актове: Наредба №34 от 1999г. за таксиметров превоз на пътници и Наредба №33 от 1999г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България. Разпоредбата на чл.2 от Наредба №34/1999г. (в относимата редакция от ДВ, бр. 73 от 2011 г.) дава подробна легална дефиниция на таксиметровия превоз: „ Таксиметров превоз на пътници е обществен превоз срещу заплащане, извършван с лек автомобил до седем места, включително мястото на водача, по заявен от пътника маршрут.“ Описаното в АУАН и н НП деяние съответства напълно на определението за таксиметров превоз.

Съгласно чл.6, ал.1 от ЗАП таксиметровият превоз на пътници се извършва от превозвач, който има издадено удостоверение за регистрация. Разпоредбата на чл.3 от Наредба №34/1999г. (в относимата редакция от ДВ, бр. 29 от 2004 г.) посочва детайлно лицата, които могат да извършват таксиметров превоз: 1)търговци, притежаващи удостоверение за регистрация и издадено от кмета на общината или упълномощени от него длъжностни лица разрешение за таксиметров превоз на пътници; 2) водачи, извършващи дейността за своя сметка, от името на превозвача по ал. 1. Регистър на тези лица се води и поддържа от ИААА.

Изискванията към водачите на таксиметрови автомобили са посочени в чл.24 от ЗАП

и в чл.18 от Наредба №34/1999г. Съгласно чл.24, ал.3 от ЗАП ръководителят на съответното регионално звено на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" издава удостоверение на водач на лек таксиметров автомобил на лице, което отговаря на посочените изисквания, едни от които са да се притежава удостоверение за психическа годност и успешно да е издържан изпита за водач на таксиметров автомобил. Следва регистрация в регистъра, воден от ИААА, и издаване на разрешение от кмета на общината. Разпоредбите на чл.24 от ЗАП са възпроизведени в текстовете на чл.18 и чл.19 от Наредба №34/1999г. Анализът на цитираните разпоредби показва, че наличието на удостоверение за психическа годност е една от предпоставките за издаване на удостоверение „водач на лек таксиметров автомобил“ - следователно липсата на издадено удостоверение на водач на таксиметров автомобил поглъща липсата на удостоверението за психологическа годност. Но дори и двете удостоверения да са налице, таксиметров превоз не може да се извършва, ако не е направена регистрацията и не е издадено разрешение за упражняване на дейността.

Административнонаказващият орган неправилно е квалифицирал извършения превоз срещу заплащане като нарушение на изискванията към водачите, които се преценяват от органа, компетентен да издаде удостоверението „водач на лек таксиметров автомобил“. Деянието би могло да осъществи състав на нарушение по чл.3 от Наредба №34/1999г. в една от двете хипотези, но такива фактически установявания не са извършени от административнонаказващия орган.

По тези съображения съдебното решение и наказателното постановление следва да се отменят като неправилни и назаконосъобразни.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал1 от АПК, във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 26.11.2020 г., по нахд №16724/2019г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №42-0000774/03.07.2019г., издадено от началника на Областния отдел „Автомобилна администрация“ - С. в Главна дирекция „Автомобилна инспекция“ на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/